

Folks legemlige Velsærd, — og de Tilfælde, som jeg har tilladt mig at sigte til tidligere, have været saadanne, hvor man har havt aldeles tilstrækkelige Oplysninger om, at flere Mennesker maae antages at have mistet deres Liv paa Grund af, at vedkommende Dvaksalvere have afholdt dem fra at søge anden Hjælp; men man kunde dog ikke anvende større Straf, end Dvaksalverloven hjemlede, da de slet ikke havde havt til Hensigt at ville skade dem, som de havde taget under Guur.

Ordføreren: Jeg vil blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til et Moment, som den ærede Justitsminister før fremhævede til Styrke for sit Forslag, idet han nemlig sagde, at, da Dvaksalveriet meget ofte kunde gaae over til Bedrageri, saa vilde det være nødvendigt at have en Straf af Bånd og Brød for Dvaksalveri. Det er nu vistnok jævnlige Tilfælde, at Dvaksalveri kan ligge meget nær ved Bedrageri, men forsaavidt som det anses for Bedrageri, bliver der jo en heel anden Lovgivning at anvende, nemlig den sædvanlige Lovgivning for Bedrageri, og som navnlig bringes i Anvendelse, hvor Folk sættes under Tiltale for Stigen og Manen og andre overtroiske Kunster; men disse Tilfælde henhøre jo slet ikke under denne Lov. Jeg troer, at den Frygt, som Justitsministeren udtalte, vilde falde bort, naar de Autoriteter, som anordne Action, altid vilde, hvor Sagen var tvivlsom, sætte Vedkommende under Tiltale baade for Dvaksalveri og Bedrageri; men, naar man gjennemgaaer Dommene, saa finder man meget ofte, at En er frifunden for Dvaksalveri, da han alene var tiltalt derfor, og, da han ikke var tiltalt for Bedrageri, slay han aldeles fri for Straf. Jeg maa forøvrigt bemærke, at de Tilfælde, hvor Dvaksalveri grænses nær til Bedrageri, langtfra ere de farligste Dvaksalvertilfælde; saadanne Tilfælde som Stigen, Manen og andre lignende Foretagender sætte i Reglen ikke Folks Liv og Sundhed i Fare, og af den Grund troer jeg virkeligt ikke, at det er fornødent at fastholde Straffen af Fængsel paa Bånd og Brød. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede, skal jeg blot give Svar paa derved, at i de con-

crete Tilfælde kan det jo meget let hændes, at en uberettiget Lægepraxis eller en Dvaksalvercur tager en Mand af Dage, men desuagtet veed jeg ikke rettere, end at Vedkommende vil blive straffet efter Dvaksalverlovgivningen, saafremt Hensigten af at begaae Drab ikke har været tilstede; thi, har dette været Tilfældet, eller har den paagældende Dvaksalvers Foretagende været saa uagtomt, at det maatte ligge klart for ham, at den Paagældende vilde døe, naar han undergik en saadan Behandling, saa er det ganske vist, at han vil kunne tiltales og straffes for respective Drab eller Mord; det er jo blot den uforsættlige Beseffadigelse, som henhører under Dvaksalverlovgivningen.

Casse: Idet den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) anbefalede det af Justitsministeren stillede Undringsforslag, gif han i det Væsentlige ud fra Sammenligningen mellem den nu bestaaende Lovgivning, Frd. af 5te Septbr. 1794. § 5, og Indholdet af det Undringsforslag, der er blevet stillet af den ærede Justitsminister. Jeg vil, skjøndt jeg fuldkommen erkjender det Berettigede i den Slutningsmaade, der blev anvendt af den nævnte ærede Rigsdagsmand, komme til det samme Resultat ved en anden Sammenligning, nemlig ved at sammenholde den ærede Justitsministers Forslag med Udvalgets. Ved nemlig at sammenholde begge disse Forslag vil man finde, at den ærede Ministers Forslag i aldeles væsentlige Puncter falder sammen med Udvalgets, idet, hvad Minima af Straffen angaaer, der ere foreslaaede i den ærede Ministers Forslag, disse ville komme til at falde sammen med dem, der ere foreslaaede af Udvalget; i forskjellige Tilfælde vil Straffen vel komme til at stige noget højere, men dog saaledes, at de ikke differere mere end Forskellen imellem 2 og 4 Maaneders Fængsel og Bånd og Brøds Straf; altsaa forsaavidt komme de til at falde sammen. Det, hvorom der altsaa kunde være Tale, var blot: Giver den Maade, hvorpaa Domstolene anvende den Myndighed, som er givet dem, og som er ganske almindelig i Lovgivningen og maa være almindelig, Tøie til at antage, at, naar de have et saa stort Spillerum at bevæge sig i, de da i Reglen ville stige op til de højere Grader